

Autoreferat

1. Imię i nazwisko: Agnieszka Jasińska

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne:

- a) Uniwersytet Pedagogiczny, 2012, doktor nauk humanistycznych na podstawie rozprawy pt. „Pożyczki romańskie w nabywaniu języka polskiego jako obcego” napisanej w Instytucie Filologii Polskiej, promotor: dr hab. Elżbieta Rudnicka-Fira.
- b) Akademia Pedagogiczna, 1996, magister filologii romańskiej na podstawie pracy pt. „La distribution des prépositions *de* et *sur*”, promotorzy: prof. dr hab. Stanisław Karolak i dr Małgorzata Nowakowska.

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych:

- a) Od 2016 do teraz – Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie – adiunkt w Instytucie Filologii Polskiej. Prowadzone zajęcia: wprowadzenie do glottodydaktyki polonistycznej, metodyka nauczania języka polskiego jako obcego i drugiego, kształcenie zdalne i technologie informacyjne/komunikacyjne w nauczaniu języka polskiego jako obcego, podstawy wielojęzyczności, ocenianie i certyfikacja w nauczaniu języka polskiego jako obcego, kultura w nauczaniu języka polskiego jako obcego, komunikacja międzykulturowa, różnice kulturowe w przekazach medialnych, sztuka mediacji, tutoring akademicki, seminaria dyplomowe. Zajęcia prowadzone na pięciu kierunkach: filologii polskiej, kulturoznawstwie, media content & creative writing, biolingwistyce z komunikacją kliniczną i logopedii.
- b) 2015–2016 – Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie – asystent w Instytucie Filologii Polskiej.
- c) 2013–2016 – Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie – lektor języka polskiego jako obcego, umowa cywilnoprawna.
- d) 2010–2024 – Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie – wykładowca na studiach podyplomowych „Język polski jako obcy” i lektor języka polskiego jako obcego w Centrum Nauczania Języka Polskiego Jako Obcego.

- e) Wcześniejsze zatrudnienie, czyli w latach 1995–2012, związane było z pracą nauczycielską i lektorską w szkołach językowych w Krakowie (IV Prywatne Liceum Ogólnokształcące, British School of Cracow, Prolog, Accent, Glossa).
- f) W latach 1995–2012 współpracowałam także z wieloma biurami tłumaczeń, wykonując przekłady pisemne i ustne z języka francuskiego i włoskiego.

4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Omówienie to winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku, gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej:

Podstawą ubiegania się o tytuł doktora habilitowanego są następujące osiągnięcia naukowe:

1. Monografia pt. „Działania i strategie mediacyjne w nauczaniu języka polskiego w środowisku akademickim”, Wydawnictwo Naukowe UKEN, Kraków 2025 oraz powiązany z monografią cykl artykułów naukowych wymienionych w punkcie 5, ad 1.
2. Monografia pt. „Pożyczki romańskie w nabywaniu języka polskiego jako obcego”, Wydawnictwo Naukowe UKEN, Kraków 2025 oraz powiązany z monografią cykl artykułów naukowych wymienionych w punkcie 5, ad 1.
3. Zrealizowane osiągnięcie projektowe pt. „Polonistyka otwarta”, którego opis znajduje się w punkcie 5, ad 2.
4. Aktywność naukowa i dydaktyczna oraz organizacyjna opisana w punktach 5, 6 i 7.

Monografia pt. „Działania i strategie mediacyjne w nauczaniu języka polskiego w środowisku akademickim” jest efektem mojej kilkuletniej pracy naukowej nad zagadnieniami nauczania języka polskiego jako obcego do celów akademickich oraz mediacji w kontekście edukacyjnym.

Inspiracją do podjęcia tej tematyki było ukazanie się w latach 2018 i 2020 publikacji Rady Europy *Common European Framework of References – Companion Volume* (dalej: *CEFR – CV*) ze szczegółowym opisem działań i strategii mediacyjnych.

Książka mojego autorstwa składa się z pięciu rozdziałów.

W części teoretycznej (rozdziały 1 i 2) skupiłam się na przeglądzie literatury dotyczącej dwóch dominujących w pracy pojęć, czyli wspomnianych wyżej nauczania języka do celów akademickich oraz mediacji. O ile to pierwsze zagadnienie jest już dobrze opisane, szczególnie w literaturze zachodniej – temat podejmowali przede wszystkim Swales (1990, 2004, 2008), Hyland (2006, 2007), Jordan (1997), Anthony (2018), Mangiante i Parpette (2011), a w Polsce Dubisz ((2011, 2012, 2024), Gajda (1982, 1994, 2001, 2013), Kurkowska, Skorupka (2001), Wilkoń (2000)¹ oraz Zarzycka (2017) i Dunin-Dudkowska (2018, 2022, 2023) – o tyle mediacja jest zagadnieniem stosunkowo nowym. Wprawdzie wzmianka o działaniach mediacyjnych pojawia się w pierwszej wersji *Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego* z 2001 roku, a badacze problemu zajmowali się nim przez ostatnie dwadzieścia lat, to jednak dopiero publikacja *CEFR – CV* stanowiła przełom w glottodydaktyce zarówno dla teoretyków, jak i praktyków. Zawiera bowiem szczegółowe tabele ze skalami osiągnięć i wskaźnikami biegłości dla mediacji.

Dokument ten sytuuje mediację w centrum działań językowych, a autorzy *CEFR – CV* przekonują, że jest ona kluczowa dla komunikacji językowej zarówno w sferze poznawczo-tekstowej, jak i ukierunkowanej na relacje międzyludzkie. Do czołowych autorów podejmujących tematykę mediacji w literaturze zachodniej i polskiej należą: Reimann (2014), Costa i Cavalli (2015), North i Piccardo (2016), Martyniuk (2017, 2021), Janowska (2017, 2021, 2023). Na gruncie polskim za najważniejszą pozycję poświęconą mediacji w glottodydaktyce należy uznać książkę Janowskiej i Plak pt. „Działania i strategie mediacyjne w uczeniu się i nauczaniu języków obcych. Od teorii do praktyki” (2021).

Opis działań i strategii mediacyjnych w kontekście nauczania języka do celów akademickich w naturalny sposób ukierunkował mnie na problematykę związaną z pojęciem gatunku, przetwarzania tekstu oraz podejścia gatunkowego w nauczaniu języków obcych, w tym języka polskiego jako obcego. Podejście gatunkowe reprezentowane jest przede wszystkim przez Swalesa i to jego koncepcji poświęciłam w monografii najwięcej uwagi. Wyodrębniłam z jego prac kluczowe pojęcia związane z podejściem gatunkowym, takie jak: „wspólnota dyskursywna”, „zadanie”, „wiedza uprzednia” oraz, oczywiście, „gatunek”. Starałam się także przedstawić argumenty przemawiające za tym, że podejście gatunkowe ze wszystkimi jego filarami jest w istocie spójne z działaniami mediacyjnymi.

¹ Wymienieni tu badacze zajmowali się przede wszystkim stylem naukowym, który był podstawą do tworzenia idei języka polskiego do celów akademickich.

W części empirycznej (rozdziały 3 i 4) przedstawiłam opis i wyniki badań przeprowadzonych w grupie obcokrajowców-kandydatów na studia w Polsce. Badania przeprowadzone zostały w latach 2022–2024 na pięciu polskich uczelniach: Uniwersytecie Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, Uniwersytecie Śląskim w Katowicach, Politechnice Krakowskiej, Uniwersytecie im. Jana Kochanowskiego w Kielcach i Uniwersytecie w Siedlcach. Badanie miało na celu pozyskanie informacji na temat obcokrajowców-kandydatów na studia w Polsce, ich kompetencji, doświadczeń, potrzeb i trudności związanych z nauką języka polskiego, a także ich świadomości różnic kulturowych widocznych przede wszystkim w środowisku edukacyjnym.

Drugim celem badań – ściśle związanym z pierwszym – były opis i ocena stosowanych przez kandydatów na studia w Polsce działań i strategii mediacyjnych w ramach wybranych gatunków dydaktycznych i akademickich. Ponadto starałam się zweryfikować wpływ poszczególnych strategii mediacyjnych na wykonanie zaproponowanych w badaniu zadań.

Rozdział 4 zawiera interpretację wyników badań oraz wnioski dla przyszłych badaczy i nauczycieli akademickich.

Pierwszy wniosek dotyczy miejsca mediacji w nauczaniu: jest ono całkowicie uzasadnione, co więcej przeprowadzone badania uświadomiły mi, jak istotne jest kontynuowanie prac dotyczących nie tylko sfery edukacyjnej, lecz także zawodowej, publicznej oraz prywatnej. Działania mediacyjne prowadzimy zawsze i wszędzie: zarówno relacjonując przebieg zebrania w pracy, objaśniając cudzoziemskim kontrahentom znaczenie zjawiska typowego dla kultury organizacyjnej danego kraju, jak i przedstawiając zagranicznemu petentowi w urzędzie konieczność wykonania typowej w danej kulturze procedury. „Mediujemy”, zarówno szukając kompromisu w rozumieniu danego zjawiska w domu, szkole czy w pracy, jak i przekazując banalne z pozoru informacje na temat obowiązków życia codziennego. Środowisko edukacyjne to bardzo ważne miejsce, w którym realizuje się działania mediacyjne, bo dotyczą one tak uczniów, studentów, naukowców, jak i nauczycieli/wykładowców. Każdy nauczający jest naturalnym mediatorem w momencie przekazywania wiedzy i stwarzania przestrzeni do wymiany myśli. Wielokulturowe środowisko akademickie ma nieograniczone możliwości prowadzenia działań mediacyjnych: począwszy od objaśniania i negocjowania sensów, poprzez różne formy pracy w grupie, niezliczone aktywności w zróżnicowanych etnicznie czy kulturowo wspólnotach dyskursywnych, na indywidualnej pracy z tekstem skończywszy.

W niniejszej pracy skupiłam się na pierwszym etapie edukacji akademickiej, ale warto byłoby przeprowadzić badania na wspólnotach bardziej ukształtowanych, „okrzepłych”, czyli np. wśród studentów kolejnych lat albo grup doktorantów i pracowników jednego instytutu. Niezwykle ważne byłoby zbadanie działań mediacyjnych, które realizuje strona „przyjmująca”, a więc rodzimi studenci i wykładowcy na polskich uczelniach. To oni są bowiem naturalnymi mediatorami pomiędzy językami i kulturami.

Specjalne miejsce wśród działań mediacyjnych zajmuje przekład. W pierwszych dokumentach poświęconych mediacji to właśnie tłumaczenie było wymieniane jako główne działanie mediacyjne. Autorzy *CEFR – CV* zwrócili jednak uwagę, że ograniczenie mediacji do tłumaczenia z języka na język znacznie zawęży rozumienie tego zjawiska, stąd rozbudowanie opisów działań i strategii mediacyjnych w nowej wersji dokumentu Rady Europy. Warto jednak w kolejnych badaniach powrócić do mediacji rozumianej jako tłumaczenie, gdyż edukacja akademicka związana jest z eksploracją źródeł zagranicznych i przygotowywaniem tekstów w oparciu o materiały obcojęzyczne.

Należy przyrzeć się także strategiom mediacyjnym i ich roli w skutecznym przetwarzaniu tekstów w szerokim rozumieniu. W niniejszej monografii udało się tylko częściowo zbadać wpływ poszczególnych strategii mediacyjnych na prawidłowe wykonanie zadania. Być może należałoby włączyć do tego typu badania inne strategie, niekoniecznie te, które zostały opisane w *CEFR – CV*. Byłoby to sporym wyzwaniem, zważywszy że rola strategii w skutecznej nauce wciąż jest w glottodydaktyce przedmiotem wielu analiz, a nawet kontrowersji, o czym wspomniałam w rozdziale 4 poświęconym interpretacji wyników badań.

Osobną kwestią jest ocenianie działań mediacyjnych na zajęciach z języka polskiego. Pierwsze propozycje ewaluacji już się pojawiają, za moment mediacja zostanie włączona przez środowisko polskie – Państwową Komisję do spraw Poświadczania Znajomości Języka Polskiego jako Obcego – do egzaminów certyfikatowych. Jednak, jak przyznają wszyscy autorzy opracowań poświęconych ocenie działań mediacyjnych, część z nich pozostanie na razie poza ewaluacją. Chodzi o mediację pojęć i mediację komunikacyjną, których istotnym elementem jest współpraca w grupie.

Kolejną kwestią wymagającą uwagi jest ocenianie działań mediacyjnych w nauczaniu języka polskiego do celów ogólnych i specyficznych. W tej chwili nie ma państwowych egzaminów z języka polskiego do celów akademickich, zawodowych itd. Jak wspomniałam w rozdziałach 2 i 5 programy do nauczania języka polskiego do celów akademickich są zjawiskiem stosunkowo nowym, dlatego stworzenie tego typu egzaminów to kolejna ogromna praca, jaka stoi przed rodzimymi glottodydaktykami. Pożądanym byłoby, aby tworzeniu takich

programów towarzyszyła refleksja nad włączeniem działań mediacyjnych do sylabusów kursu językowego.

Bogata literatura genologiczna, zarówno światowa, jak i polska, może stać się istotnym wsparciem w tworzeniu programów do nauczania języka polskiego jako obcego do celów specjalistycznych (także akademickich) zgodnych z podejściem gatunkowym. Jak wspomniałam w rozdziale 2, w tej chwili na rynku istnieje wiele pomocy dydaktycznych do nauki języka polskiego jako obcego, w których autorzy koncentrują się na słownictwie specjalistycznym albo na rozwijaniu poszczególnych kompetencji: na ogół jest to czytanie albo pisanie. Działania mediacyjne znacznie ułatwiają pracę z gatunkami: zarówno przy ich rozpoznawaniu, jak i przy ich tworzeniu. Podejście gatunkowe umożliwia nie tylko mediację tekstową, lecz także pojęciową (negocjowanie sensów podczas identyfikowania i tworzenia gatunków) oraz komunikacyjną (tworzenie przestrzeni do wymiany międzykulturowej).

Zwieńczeniem pracy są propozycje włączenia działań i strategii mediacyjnych do programów nauczania języka polskiego jako obcego w ramach tworzenia gatunków akademickich i dydaktycznych. Zawarłam je w rozdziale 5.

Przy powstawaniu omawianej przeze mnie pracy miałam możliwość uczestniczenia w wielu konferencjach i spotkaniach naukowych, dzieliłam się również wynikami badań na temat mediacji w środowisku akademickim. Nierzadko musiałam odpowiadać na „zarzuty” związane z tym, że mediacja nie jest w nauce niczym nowym: działania mediacyjne z tekstem można utożsamiać z hermeneutyką, analizą dyskursu, pracami z pogranicza filologii i nauk społecznych. Problematyka opisywana przez autorów publikacji na temat mediacji jest bowiem widoczna w opracowaniach na temat szeroko pojętej interkultury, a mediacja pojęć to nic innego jak „negocjowanie sensów”. Techniki nauczania proponowane przez propagatorów działań mediacyjnych od dawna są stosowane w glottodydaktyce.

Jest w tych stwierdzeniach sporo prawdy: autorzy prac na temat mediacji korzystają z dorobku wielu nauk, jednak innowacyjność opisu mediacji stanowi opracowanie kompleksowych skal osiągnięć oraz wskaźników biegłości dla tych działań. Jest to pierwszy krok do stworzenia programów i narzędzi ewaluacyjnych ukierunkowanych na działania mediacyjne we wszystkich sferach życia: prywatnej, zawodowej, publicznej i edukacyjnej. Ta ostatnia daje nieograniczone możliwości analizy i tworzenia tekstów, a sugerowane tu podejście gatunkowe zyskuje nowe oblicze. Nie tylko identyfikujemy, lecz także twórczo przetwarzamy gatunki jeszcze szerzej, uwzględniając w tych działaniach perspektywę komunikacyjną i międzykulturową.

Praca została pozytywnie oceniona przez Recenzentów. Prof. Jolanta Tambor pisze, że książka jest „[...] ważnym etapem w rozwoju glottodydaktyki polonistycznej. Wypełnia lukę, którą obecnie trzeba zapełnić jak najpilniej. W związku z gwałtownie wzrastającym poziomem migracji edukacyjnej krótko- i długoterminowej, zdiagnozowanie stanu nauczania języka do celów akademickich jest zadaniem palącym. Autorka wykonuje je z nadwyżką, proponując po diagnozie kompletne w zasadzie rozwiązanie”.

Zdaniem Prof. Rafała Zarębskiego „[...] innowacyjność [książki] przejawia się przede wszystkim w tym, że Autorka wskazuje odpowiednie, należyte miejsce dla mediacji w procesie nauczania w warunkach specyficznych – edukacja akademicka”. Recenzent dodaje też, że jest to istotne *novum* na polskim rynku wydawniczym.

Reasumując, nowością podjętych przeze mnie badań w ww. zakresie na tle innych prac dotyczących mediacji jest:

- a) powiązanie działań i strategii mediacyjnych z językiem polskim do celów akademickich i z podejściem gatunkowym,
- b) przeprowadzenie gruntownych badań (ankiety, zadania testowe, wywiady pogłębione) związanych z umiejętnością stosowania działań i strategii mediacyjnych w języku polskim do celów akademickich,
- c) zaprezentowanie teoretycznych i praktycznych wniosków z badań oraz sugestii dla przyszłych badaczy i praktyków – ci ostatni otrzymali dzięki mojej pracy katalog zadań, które można włączyć do programów nauczania języka polskiego jako obcego w środowisku akademickim.

Druga monografia, która stanowi podstawę mojego ubiegania się o tytuł doktora habilitowanego, to „Pożyczki romańskie w nabywaniu języka polskiego jako obcego”. Inspiracją do napisania książki były ponownie – jak w przypadku pierwszej opisanej tu monografii – dokumenty europejskie. W publikacjach tych dużo miejsca poświęca się roli transferu pozytywnego oraz interkomprehensji² w kształceniu językowym. Nie bez znaczenia w doborze materiału do badań było moje romanistyczne wykształcenie: w części teoretycznej opisałam obszernie charakterystykę zapożyczeń romańskich w języku polskim, a w badawczej użyłam tychże zapożyczeń do budowania testów sprawdzających kompetencje badanej grupy.

² Interkomprehensja jest rozumiana tu jako strategia komunikowania się zakładająca, że interlokutorzy nie znają (dobrze) swoich języków. Aby skutecznie się porozumiewać, sięgają do istniejących zasobów z języka ojczystego albo znanych języków obcych i do kapitału intelektualnego/kulturowego, którym dysponują.

Książka powstała nie tylko pod wpływem badań zamieszczonych w mojej pracy doktorskiej o tym samym tytule. Starałam się w niej zreferować aktualny stan badań na temat transferu językowego i interkomprehensji w polskiej literaturze glottodydaktycznej. Jest to więc rezultat moich wieloletnich poszukiwań poświęconych tej problematyce. Dodam też, że od początku pracy naukowej staram się regularnie publikować artykuły dotyczące transferu pozytywnego. Wykaz tychże artykułów znajduje się w punkcie 5, ad 1.

Książka składa się z pięciu rozdziałów: trzech teoretycznych, jednego badawczego oraz części poświęconej interpretacji badań i wnioskom.

W części teoretycznej przeprowadziłam analizę zapożyczeń romańskich we współczesnej polszczyźnie, przy czym należy podkreślić, że ograniczyłam się do wyrazów pochodzenia francuskiego i włoskiego, gdyż liczba pożyczek z innych języków romańskich jest znikoma.

W rozdziale 2 przedstawiłam obecność i charakter zapożyczeń z języka francuskiego i włoskiego we współczesnych słownikach i pomocach dla uczących się polskiego. W części teoretycznej w rozdziale 3 opisałam również psycholingwistyczne aspekty uczenia się języków obcych. Szczególną uwagę poświęciłam takim zagadnieniom, jak: uwarunkowania osobowościowe, wiedza deklaratywna (w szczególności wykształcenie, wiedza ogólna), strategie uczenia, postawa wobec języka, którego się uczymy. Ważnym czynnikiem jest znajomość języków obcych przez uczących się. Podkreśliłam miejsce języka polskiego jako języka kolejnego (trzeciego lub czwartego) w procesie jego akwizycji. Opisałam też wspomnianą wcześniej ideę transferu pozytywnego i interkomprehensji jako elementów strategii przyswajania nowych słów.

Celem badań było zebranie danych świadczących o roli zapożyczeń romańskich w uczeniu się języka polskiego jako obcego przy założeniu, że uczący się potrafi wykorzystać swoją wiedzę, doświadczenia, umiejętności i pozytywną postawę wobec języka oraz umie stosować rozmaite strategie uczenia się tak, aby rozpoznać znaczenie słów bez użycia słownika. Badania zostały przeprowadzone w pięciu ośrodkach: Letniej szkole języka, literatury i kultury polskiej w Cieszynie, Międzynarodowym Centrum Kształcenia Politechniki Krakowskiej, Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego, szkole językowej Accent School of Polish w Krakowie, Szkole Językowej MobilePolish.com w Krakowie. Słuchacze kursów językowych w tych placówkach to osoby z prawie trzydziestu krajów, uczące się języka polskiego w grupach na poziomie początkującym – A1.

Uzyskane wyniki badań miały na celu pokazanie, że włączenie do procesu nauczania i uczenia się zapożyczeń ułatwia przyswajanie języka, szczególnie na poziomach niższych.

Zastosowanie technik umożliwiających rozwijanie kompetencji językowej i komunikacyjnej przy użyciu dobrze zakorzenionych w polszczyźnie zapożyczeń stanowi ważny komponent w procesie nauczania i uczenia się języka, zwłaszcza że proponowane zapożyczenia pochodzą z zalecanych katalogów tematycznych i list słownictwa dla omawianego poziomu zaawansowania.

Książka uzyskała dwie pozytywne recenzje. Prof. dr hab. Ewa Sławek podkreślała, że praca inspiruje do refleksji natury ogólniejszej o miejsce języka i kultury polskiej w przestrzeni europejskiej i globalnej. Co więcej, „[...] bogactwo zapożyczeń [...], które odnajdujemy w polszczyźnie, nie tylko nadaje jej pewien kosmopolityczny rys, ale, co [...] najważniejsze, pozwala ten fakt wykorzystać w procesie nauczania i uczenia się języka polskiego jako obcego”. Drugi recenzent, Prof. dr hab. Wiesław Stefańczyk, zaznacza, że praca jest cennym opracowaniem glottodydaktycznym, wskazującym, jak ważną rolę w procesie nabywania języka odgrywają internacjonalizmy.

Książka jest pierwszym w Polsce kompleksowym opracowaniem tematyki dotyczącej zapożyczeń w budowaniu kompetencji językowej i komunikacyjnej w języku polskim jako obcym. Zawiera nie tylko badania dotyczące rozpoznawania i stosowania zapożyczeń w skutecznej komunikacji językowej, lecz także szczegółowo referuje literaturę poświęconą tej tematyce w glottodydaktyce polonistycznej.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej:

Od początku pracy w uczelni staram się systematycznie uczestniczyć w przedsięwzięciach o charakterze naukowym i dydaktycznym. Poniżej znajduje się lista poszczególnych działań, takich jak:

1. publikacje (autorstwo, redagowanie i recenzowanie),
2. projekty międzynarodowe i krajowe,
3. konferencje naukowe,
4. staż krajowy i zagraniczny.

ad 1. Jestem autorką artykułów naukowych, które stanowią konsekwentny ciąg tematyczny związany z badaną przeze mnie problematyką. Główny temat moich badań to **mediacja w nauczaniu języka polskiego do celów akademickich**.

Poniżej wymienione zostały artykuły poświęcone tej tematyce, których ukoronowaniem była wyżej przedstawiona monografia „Działania i strategie mediacyjne w nauczaniu języka polskiego w środowisku akademickim”.

Przedstawiam je chronologicznie od najnowszego do najstarszego:

- a) *Działania i strategie mediacyjne w przygotowaniu językowym kandydatów na studia w Polsce*, „Polonistyka. Innowacje”, 2024, nr 19, s. 47–59.
- b) *Programy nauczania języka polskiego jako obcego do celów akademickich – stan obecny i propozycje na przyszłość*, „Acta Universitatis Lodzensis. Kształcenie Polonistyczne Cudzoziemców”, 2024, t. 31, s. 367–377.
- c) *Ustne i pisemne gatunki wypowiedzi stosowane na polskich uczelniach w perspektywie glottodydaktycznej*, „Poradnik Językowy”, 2024, nr 10, s. 9–21.
- d) *Od stylu naukowego do idei języka polskiego jako obcego do celów akademickich*, „Słowo. Studia językoznawcze”, 2023, nr 14, s. 89–97.
- e) *Rola mediacji w nauczaniu języka polskiego jako obcego w edukacji akademickiej*, „Acta Universitatis Lodzensis. Folia Linguistica”, 2023, t. 57, s. 241–253.
- f) *Nowe wytyczne Rady Europy dotyczące mediacji jako pomoc w budowaniu klimatu międzykulturowego na lektoratach języka polskiego jako obcego*, W: *Wyzwania komunikacji międzykulturowej. Obszary współdziałania i wymiany*, red. nauk. Jadwiga Mazur, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego, Kraków, 2021.
- g) *Rozwijanie sprawności mediacji w klasach dwu- i wielonarodowych*, „Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia ad Didacticam Litterarum Polonarum et Linguae Polonae Pertinentia”, 2021, t. 12, s. 434–443.
- h) *Tekst i mediacja w nauczaniu języka polskiego jako obcego dla celów akademickich. Wytyczne europejskie i propozycje dydaktyczne*, W: *Teksty kultury. Oblicza komunikacji XXI wieku*, t. 3, red. nauk. Małgorzata Rzeszutko, Bartłomiej Maliszewski, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin, 2021.
- i) *Postulaty Rady Europy jako pomoc w tworzeniu programu języka polskiego dla celów akademickich w nowych realiach globalnych. Wybrane propozycje glottodydaktyczne*, W: *Kultura komunikacji w dydaktyce*, red. Anna Piotrowicz, Małgorzata Witaszek-Samborska, Krzysztof Skibski, Wydawnictwo Nauka i Innowacje, Poznań 2020.
- j) *B1 i co dalej? O konieczności przygotowania programu nauczania języka polskiego jako obcego dla celów akademickich*, „Neofilolog”, 2019, nr 53/1, s. 129–142.

Drugi obszar moich zainteresowań badawczych koncentruje się wokół problematyki szeroko rozumianego **transferu pozytywnego, strategii interkomprehensywnych i autonomii w nauce języka**. W publikacjach poświęconych tej tematyce wykorzystałam moje wykształcenie romanistyczne, a także wieloletnie doświadczenie nabyte w pracy lektorskiej z różnymi grupami narodowościowymi. W ostatnich latach były to głównie grupy słowiańskie, co także znalazło odzwierciedlenie w poniższych publikacjach. Oto ich tytuły:

- a) *Pożyczki romańskie w nabywaniu języka polskiego jako obcego*, Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej, Kraków 2025. (opisana wyżej **monografia**)
- b) *Nauczanie języka polskiego jako obcego w grupie Słowian południowych – postulaty programowe*, „Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia ad Didacticam Litterarum Polonarum et Linguae Polonae Pertinentia”, 2022, t. 13, s. 72–82.
- c) *Zapożyczenia z języków romańskich i ich obecność w materiałach do nauki języka polskiego jako obcego*, „Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia Linguistica”, 2020, t. 15, s. 99–109.
- d) *Developing Language and Communication Competences in Polish in the Process of Bringing Cultures Together*, W: *Migration and Education. To Understand Relations between Migration and Education – Challenges for Research and Practice*, red. Małgorzata Pamuła-Behrens, Agnieszka Hennel-Brzozowska, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej, Kraków 2019.
- e) *Teaching Polish to Russian – speaking students – current status and challenges for the future*, W: *Ázyk. Obrazovanie. Kul'tura. Sbornik naučnyh trudov po materialam XIII Vserossijskoj naučno-praktičeskoj èlektoronnoj konferencii s meždunarodnym učastiem, posvâŝennoj 85-letiu KGMU (22 –27 aprelâ 2019 g.)*, Państwowy Uniwersytet Medyczny w Kursku, Kursk 2019.
- f) *Zapożyczenia z języków romańskich – gorsze zapożyczenia? Rola galicyzmów i italianizmów w nauczaniu języka polskiego jako obcego*, „Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia de Cultura”, 2012, t. 4, s. 171–179. (Artykuł ukazał się w roku obrony doktorskiej, a więc przed zatrudnieniem na uczelni).

Pozostałe artykuły naukowe mojego autorstwa związane są z szeroko pojętą **glottodydaktyką polonistyczną**, dotyczą innych zagadnień niż te przedstawione powyżej. Oto ich lista:

- a) *Jakiego języka uczymy, czyli o propozycjach programowych do nauczania języka polskiego jako obcego studentów zagranicznych programu ERASMUS+*, W: *Glottodydaktyka polonistyczna wczoraj, dziś i jutro. Między doświadczeniem a nowymi*

wyzwaniami, red. nauk. Stanisław Cygan, Marzena Marczeńska, Katarzyna Ostrowska, Wydawnictwo Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach, Kielce 2022.

- b) *Metody badania językowych kompetencji komunikacyjnych u osób dorosłych na kursach języka polskiego jako obcego*, W: *Oblicza starości. Zagadnienia teorii i praktyki*, t. 7 red. Anna Siudak, Halina Pawłowska-Jaroń, Ewa Bielenda-Mazur, Collegium Columbinum, Kraków 2018.
- c) *Rozwijanie językowych kompetencji komunikacyjnych u dorosłych osób dwujęzycznych*, W: *Neurologopedia. Glottodydaktyka i logopedia z perspektywy neurobiologicznej*, t. 2, red. Marzena Błasiak-Tytuła, Zdzisława Orłowska-Popek, Anna Siudak, Wydawnictwo WIR, Kraków 2018.
- d) *Jak objaśniać gramatykę uczącym się języka polskiego jako obcego*, „Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia ad Didacticam Litterarum Polonarum et Linguae Polonae Pertinentia”, 2016, t. 7, s. 67–78.

Lista przedstawionych artykułów naukowych wraz z przypisaną im punktacją znajduje się pod poniższym linkiem:

<http://bgbase.up.krakow.pl/biblio/splendor/expertus3e.cgi>

Od 2022 roku jestem **sekretarzem redakcji** czasopisma „Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia ad Didacticam” (40 pkt. na liście MNISW). Byłam także **redaktorem prowadzącym** numerów 13/2022 oraz 16/2025. Od 2022 roku prowadzę też stronę internetową czasopisma.

<https://didactica.uken.krakow.pl/about/editorialTeam>

Byłam **recenzentką** artykułów naukowych w numerze 1/2023 czasopisma naukowego „Postscriptum Polonistyczne” (informacja o recenzowaniu znajduje się w załączniku nr 1) oraz „Youth in Central and Eastern Europe” (tu moje nazwisko pojawia się na podanej poniżej stronie).

<https://www.postscriptum.us.edu.pl/pl/numer-2023-1-31/>

<https://ycee.uken.krakow.pl/revlist>

ad 2. W ramach mojej działalności naukowej brałam czynny udział w następujących projektach międzynarodowych i krajowych (tu o kolejności prezentacji projektów zdecydowała funkcja, którą w nich pełniłam):

- a) **„Polonistyka Otwarta”** – międzynarodowy projekt mający na celu wzmacnianie kompetencji językowych studentów polonistik i sławistik w Europie i na świecie. Realizowany z trzema ośrodkami: Uniwersytetem Ostrawskim (Czechy), Uniwersytetem Wileńskim (Litwa) i Narodowym Instytutem Języków i Kultur Orientalnych (INALCO) w Paryżu (Francja). Efektem projektu było pozyskanie danych na temat potrzeb językowych osób studiujących język polski za granicą oraz organizacja i zarejestrowanie webinarium z językoznawstwa, literatury i glottodydaktyki prowadzonych przez zagranicznych partnerów i rodzimych badaczy z Uniwersytetu Pedagogicznego (dziś UKEN). Po zakończeniu projektu przygotowałam także prezentację do wygłoszenia na konferencji naukowej w Zakładzie Lingwistyki Stosowanej i Kulturowej Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Łódzkiego oraz artykuł naukowy pt. „Od stylu naukowego do języka polskiego do celów akademickich – stan obecny i propozycje na przyszłość” w „Acta Universitatis Lodzensis. Kształcenie Polonistyczne Cudzoziemców” (wymieniony w bibliografii powyżej). Projekt był finansowany przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej w ramach programu „Promocja języka polskiego” i miał miejsce w latach 2019–2020. W czasie jego trwania pełniłam funkcję **kierownika**. Więcej informacji znajduje się w załączniku **nr 2**, a zarejestrowane webinaria można znaleźć pod podanym poniżej linkiem.

<https://www.youtube.com/@polonistykaotwarta216>

- b) **„Studiuje i badaj po polsku”** – projekt mający na celu prezentację i badanie języka polskiego. Był on realizowany przez Katedrę Języków Słowiańskich Przykarpackiego Uniwersytetu Narodowego im. Wasyla Stefanyka w Iwano-Frankiwsku (Ukraina) we współpracy z Uniwersytetem Warszawskim w roku 2024 i finansowany przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej. Podczas projektu zaprezentowałam wykład on-line pt. „Działania i strategie mediacyjne w nauczaniu języka polskiego do celów akademickich”, którego zapis znajduje się pod poniższym linkiem.

<https://www.youtube.com/playlist?list=PLZqj9WiZAFFei-aur8C1zHRkX4s9TIvV>

W ramach projektu miała miejsce także międzynarodowa konferencja naukowa poświęcona językowi polskiemu do celów akademickich „Język–Glottodydaktyka–Translatoryka”, podczas której wystąpiłam z referatem pt. „Ustne i pisemne gatunki

wypowiedzi stosowane na polskich uczelniach w perspektywie glottodydaktycznej” (informacja o tym wystąpieniu znajduje się w załączniku nr 3). Zwieńczeniem projektu był artykuł mojego autorstwa w „Poradniku Językowym” (nr 10, 2024, opis znajduje się na liście publikacji) poświęcony wyżej wymienionej problematyce. W projekcie uczestniczyłam jako **prelegentka na konferencji, autorka prezentacji podczas webinarium i autorka artykułu w czasopiśmie „Poradnik Językowy”**(opis bibliograficzny artykułu znajduje się na liście publikacji przedstawionej powyżej).

- c) **„Język, tożsamość, kultura wśród młodzieży polonijnej w Wielkiej Brytanii”** – projekt polsko-brytyjski realizowany w roku 2023 ze środków Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej w ramach programu „Promocja języka polskiego”, którego inicjatorem była Polska Akademia Nauk w Warszawie we współpracy z Polskim Uniwersytetem na Obczyźnie (PUNO) w Londynie. Efektem projektu jest podręcznik przygotowujący do egzaminu GCSE z języka polskiego o tym samym tytule. W projekcie tym uczestniczyłam jako **recenzent podręcznika**. Link do pozycji znajduje się poniżej.

<https://nawa.gov.pl/images/Promocja-JP/PJP-2023/podrecznik-ibl-JTK.pdf>

- d) **„Program nauczania języka polskiego jako drugiego dla oddziałów przygotowawczych w szkole podstawowej”** – projekt realizowany w 2019 roku przez Fundację Wspierania Kultury i Języka Polskiego im. Mikołaja Reja we współpracy z Uniwersytetem Pedagogicznym w ramach zadania publicznego „Wspieranie inicjatyw edukacyjnych w środowisku wielokulturowym” na zlecenie Ministerstwa Edukacji Narodowej. W projekcie tym uczestniczyłam jako **recenzent programu**. Link do projektu znajduje się poniżej.

<https://metodajes.pl/wp-content/uploads/2022/04/program-nauczania.pdf>

- e) Ponadto uczestniczyłam też w przedsięwzięciach edukacyjnych w ramach współpracy z Centrum Pedagogicznym w czeskim Cieszynie. Były to trzy projekty: **„Essa Polski!”** w 2023, **„Rel Polski!”** w 2024 i **„Sigma Polski!”** w 2025 roku. W ramach spotkań z dziećmi i nauczycielami z Republiki Czeskiej prowadziłam zajęcia językowo-kulturowe oraz badania diagnostyczne dotyczące dwu- i wielojęzyczności młodych mieszkańców Zaolzia. W projektach tych uczestniczyłam jako **nauczyciel i wykładowca**. Dodam też, że współpraca przy projekcie „Essa Polski!” zaowocowała zaproszeniem mnie do Cieszyna w charakterze **prowadzącej warsztaty** dla nauczycieli

języka polskiego w szkołach polskich w Republice Czeskiej. Informacje o powyższych projektach na Zaolziu znajdują się w załączniku nr 4.

ad 3. Poniżej zaprezentowane zostały wybrane konferencje naukowe (krajowe i międzynarodowe), w których brałam aktywny udział (z referatem).

- a) Ogólnopolska Konferencja Naukowa *Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi na lekcjach języka polskiego*, Uniwersytet Rzeszowski, Rzeszów 2025.
- b) Forum Idei *Dialog ze współczesnością*, Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, Ustka 2025.
- c) Międzynarodowa Konferencja Naukowa *Współczesne wyzwania w nauczaniu Ukraińców języka, literatury i kultury polskiej*, Lwowski Uniwersytet Narodowy im. Iwana Franki, Lwów 2024.
- d) Międzynarodowa Konferencja Naukowa *Język–Glottodydaktyka–Translatoryka*, Uniwersytet Warszawski i Uniwersytet Przykarpacki im. Wasyła Stefanyka, Warszawa, Iwano-Frankiwnsk 2024.
- e) III Ogólnopolska Konferencja Dydaktyki Szkoły Wyższej *Viva Dydaktyka, Transformacje krajobrazu szkolnictwa wyższego*, Uniwersytet Gdański, Gdańsk 2024.
- f) III Ogólnopolska Interdyscyplinarna Konferencja Naukowa *Diagnoza i jej zastosowanie w kontekście jednostkowym i społecznym*, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Poznań 2023.
- g) Konferencja naukowa *Współczesna glottodydaktyka polonistyczna, cele i priorytety w dobie przemian*, Uniwersytet Łódzki, Łódź 2023.
- h) IX Międzynarodowa Konferencja *Nowy Wymiar Filologii. Języki, Literatura, Językoznawstwo, Kultura*, Akademia Mazowiecka w Płocku, Płock 2023.
- i) Ogólnopolska Konferencja Naukowa *Wspólnotowe uwarunkowania języka i tekstu*, Uniwersytet Łódzki, Łódź 2022.
- j) *Jesienna Szkoła Dydaktyki*, Uniwersytet Pedagogiczny, Kraków 2020.
- k) Ogólnopolska Konferencja Naukowa *Teksty kultury. Oblicza komunikacji XXI wieku* Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin 2019.
- l) Ogólnopolska Konferencja Naukowa *Kultura komunikacji w dydaktyce*, Uniwersytet Adama Mickiewicza, Poznań–Będlewo 2019.
- m) IV Międzynarodowa Konferencja *From Theory to Practice in Language for Specific Purposes*, Libertas International University, Zagrzeb 2019.

- n) *Międzynarodowa Konferencja Komunikacji Międzykulturowej*, Uniwersytet Pedagogiczny, Kraków 2019.
- o) *Ogólnopolska Konferencja Naukowa Ocena i Ocenianie*, Centrum Języka i Kultury Polskiej w Świecie Uniwersytet Jagielloński, Kraków 2018.
- p) *Ogólnopolska Konferencja Naukowa Postprawda: nowe narracje i praktyki społeczne w epoce sfingowanych informacji i gatunków hybrydycznych (mock-genres)*, Uniwersytet Pedagogiczny, Kraków 2018.
- q) *Ogólnopolska Konferencja Naukowa Świat Słowian*, Uniwersytet Szczeciński, Pobierowo 2017.
- r) *Międzynarodowa Konferencja Migration and Education. To understand relations between migration and education – challenges for research and practice*, Centrum Badań nad Edukacją i Integracją Migrantów, Uniwersytet Pedagogiczny, Kraków 2017.

ad 4. Moja działalność naukowa to także dwa staże: jeden krajowy i jeden zagraniczny.

- a) Naukowy staż krajowy miał miejsce w Instytucie Nauk o Wychowaniu Uniwersytetu Ignatianum w okresie od 1 marca do 31 maja 2025. Opiekunem naukowym stażu była dr hab. Ewa Sowa-Behtane prof. UIK, która specjalizuje się w tematyce wielokulturowości i problematyce migracyjnej.

W ramach stażu miałam możliwość zapoznania się z projektem „Let’s Care” finansowanym z programu „Horyzont Europa”, którego główną ideą jest budowanie bezpiecznego i troskliwego środowiska w szkołach i uczelniach.

Podczas stażu prof. Ewa Sowa-Behtane zorganizowała trzy spotkania otwarte dla studentów i wykładowców Ignatianum, podczas których mogłam zaprezentować założenia polityki językowej w Europie, ideę mediacji w glottodydaktyce (co jest przedmiotem moich badań) oraz wymienić się doświadczeniami związanymi z mediacją ze specjalistami Instytutu Nauk o Wychowaniu.

Miałam możliwość skorzystania z konsultacji z dr Marzeną Szurek, specjalistką od nauczania dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Uczestniczyłam też w zajęciach „Metody pracy opiekuńczo-wychowawczej z wykorzystaniem mediów cyfrowych” prowadzonych przez prof. Ewę Sowę-Behtane. Zaświadczenie o stażu znajduje się w załączniku nr 5.

Efektem stażu jest nawiązanie kontaktów naukowych ze specjalistami od pracy w środowisku wielokulturowym oraz z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

(do których zaliczają się – zgodnie ze szkolną podstawą programową– dzieci z doświadczeniem migracji).

Ponadto dzięki odbytemu stażowi i nawiązanym kontaktom mogłam przygotować referat na konferencję pt. „Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi na lekcjach języka polskiego. Obszary polonistyki”. Konferencja miała miejsce 5 czerwca 2025 w Uniwersytecie Rzeszowskim (informacja o udziale w konferencji znajduje się w załączniku). Po konferencji przygotowałam także artykuł pt. „Działania mediacyjne w środowisku edukacyjnym – ujęcie glottodydaktyczne”. Artykuł uzyskał dwie pozytywne recenzje i ukaże się w czasopiśmie naukowym „Dydaktyka Polonistyczna”.

Wymiana naukowa i kontakty ze specjalistami z Instytutu Nauk o Wychowaniu zainspirowały mnie także do ukończenia kursu mediatorów szkolnych. Kurs ten organizowany jest przez Studium Prawa Europejskiego w Warszawie. Zaświadczenie o ukończeniu przeze mnie kursu znajduje się w załączniku **nr 6 i nr 19**.

- b) Odbylałam też staż zagraniczny na Uniwersytecie Ostrawskim w Republice Czeskiej. Miał on miejsce od 6 do 10 października 2025 i z jednej strony był on ukoronowaniem moich kontaktów dydaktycznych z Zaolziem (o udziale w projektach czeskich pisałam w podpunkcie poświęconym projektom), a z drugiej swoistym rozpoznaniem przed dalszą pracą naukową. Staż ten odbywał się w ramach programu „Erasmus+ Staff Mobility for Teaching”. Informacja o odbytym stażu znajduje się w załączniku **nr 7**.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę:

- a) Od dziesięciu lat koordynuję organizację kursów języka polskiego w Centrum Nauczania Języka Polskiego Jako Obcego przy Instytucie Filologii Polskiej UKEN w Krakowie, a od 2020 roku jestem dyrektorem tej jednostki. Zajmuję się planowaniem i nadzorem kursów języka polskiego dla obcokrajowców. Tworzę programy do nauki języka polskiego ogólnego i języków specjalistycznych, w tym języka do celów akademickich. Wiele z tych kursów prowadzę sama, ale jestem też odpowiedzialna za zatrudnianie profesjonalnej kadry lektorskiej. W Centrum Nauczania Języka Polskiego Jako Obcego uczyło się dotychczas ponad tysiąc obcokrajowców z całego świata (informacja o tej funkcji znajduje się w załączniku **nr 8**). Prowadzę stronę internetową tej jednostki, zajmuję się także jej mediami społecznościowymi. Poniżej znajdują się linki do wymienionych stron.

<https://snjp.uken.krakow.pl/>

<https://www.instagram.com/polskinauniwersytecie/>

<https://www.facebook.com/WeteachPolisheffectively.Uczymypolskiegoskutecznie>

- b) W ramach działalności w Centrum Nauczania Języka Polskiego Jako Obcego organizowałam także egzaminy wstępne dla kandydatów na studia w Uniwersytecie Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie. Ścisłe współpracowałam z działem rekrutacji mojej uczelni podczas procesu rekrutacji przyszłych studentów. W ramach egzaminów wstępnych lektorzy Centrum Nauczania Języka Polskiego Jako Obcego przeprowadzili egzaminy u ponad sześciuset osób ze wszystkich kierunków studiów. Po zmianie wymogów rekrutacyjnych (Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 30 lipca 2025) zainicjowałam współpracę z jednym z centrów egzaminacyjnych w Krakowie (Global School), aby umożliwić kandydatom na studia w Uniwersytecie Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie przystąpienie do egzaminów certyfikatowych z języka polskiego w mieście, które wybrali.
- c) W latach 2020–2024 pełniłam funkcję kierownika praktyk niepedagogicznych na kierunku logopedia będącym częścią Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Pedagogicznego (dziś UKEN) w Krakowie (informacja o tej funkcji znajduje się w załączniku nr 9).
- d) Od roku 2024 jestem opiekunem praktyk glottodydaktycznych w Polskiej Szkole im. Ignacego Paderewskiego w szwajcarskiej Bazylei (informacja o tej funkcji znajduje się w załączniku nr 10). Organizuję i planuję zajęcia z dziećmi z polskich rodzin mieszkających w Bazylei, Lozannie, Lucernie oraz na pograniczu szwajcarsko-niemiecko-francuskim.
- e) Byłam promotorem ponad sześćdziesięciu prac licencjackich i kilku magisterskich, a także promotorem pomocniczym doktoratu pani Kingi Łoś z Instytutu Filologii Polskiej UKEN w Krakowie.
- f) Od 2020 roku jestem koordynatorem warsztatów metodycznych dla nauczycieli z zagranicy finansowanych przez Urząd Marszałkowski w Krakowie oraz Małopolską Szkołę Gościnności w Myślenicach. Jestem odpowiedzialna za program i współprowadzenie zajęć z języka, literatury i glottodydaktyki podczas

dwutygodniowego programu tych warsztatów. Odbývają się one rokrocznie na przełomie czerwca i lipca (informacja o tej funkcji znajduje się w załączniku nr 11).

- g) Aktywnie uczestniczę w promocji Instytutu Filologii Polskiej UKEN, za co otrzymałam specjalne podziękowanie od Dyrektora Instytutu. W ramach działań promocyjnych współtworzę filmy promocyjne oraz proponuję wykłady otwarte. Zaświadczenia o działalności i podziękowania znajdują się w załącznikach nr 12 i 13 oraz pod podanymi niżej linkami.

<https://www.facebook.com/reel/1515654822705860>

<https://www.facebook.com/reel/488512776885023>

- h) W 2021 roku zostałam zaproszona do Zespołu ds. Oferty Programowej Instytutu Filologii Polskiej UKEN, w którym pracowałam nad nowymi propozycjami kierunkowymi dla przyszłych studentów polonistyki na Uniwersytecie Komisji Edukacji Narodowej (informacja o udziale w zespole znajduje się w załączniku 14).
- i) W latach 2020–2024 byłam członkiem zespołu ewaluacyjnego w programie Promocja Języka Polskiego przy Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej (NAWA). Zajmowałam się oceną wniosków o dofinansowanie kursów języka polskiego przygotowujących do studiów w Polsce oraz kursów letnich na polskich uczelniach (informacja o udziale w zespole znajduje się w załączniku nr 15).
- j) Jestem twórczynią i administratorką strony internetowej POLSKI I KROPKA, która powstała w roku 2020 i ma ponad 3500 obserwujących w mediach społecznościowych (Facebook i Instagram).

<https://polskiikropka.pl/>

Na mojej stronie organizuję webinaria metodyczne, zamieszczam podcasty z wykładami z glottodydaktyki, wywiady ze specjalistami od nauczania języka polskiego jako obcego oraz z obcokrajowcami mieszkającymi w Polsce. Wszystkie webinaria i wywiady rejestruję na profilu POLSKI I KROPKA na platformie YouTube, na której jest już ponad 1200 subskrybentów. Podczas pięciu lat od utworzenia strony odwiedziło ją ponad 85 000 osób, a 50 zorganizowanych przeze mnie webinarów metodycznych obejrzało (na żywo i asynchronicznie) ponad 6 000 osób. Webinaria prowadzę sama,

ale zapraszam też gości: specjalistów od nauczania języka polskiego, wielojęzyczności, wielokulturowości, nauczycieli, edukatorów i asystentów międzykulturowych.

<https://www.youtube.com/@polskiikropka/playlists>

k) Jestem autorką i współautorką trzynastu pozycji do nauki języka polskiego jako obcego. Opis oraz linki do opisu tych podręczników znajdują się poniżej:

- „Hurra!!! Po Polsku 2”, wyd. Prolog, 2022 (podręcznik studenta, zeszyt ćwiczeń i podręcznik nauczyciela – we współautorstwie z Agnieszką Dixon).
- „Hurra!!! Po Polsku 3”, wyd. Prolog, 2023 (podręcznik studenta, zeszyt ćwiczeń – we współautorstwie z Agnieszką Dixon, Małgorzatą Małolepszą i Anetą Szymkiewicz).
- „Hurra!!! Test kwalifikacyjny”, wyd. Prolog, 2022 (we współautorstwie z Agnieszką Dixon, Małgorzatą Małolepszą i Anetą Szymkiewicz).

<https://prologpublishing.com/category/hurra>

- „Polski w pracy”, wyd. Kolegium Kultury i Języka Polskiego w Berlinie, 2010 (we współautorstwie z Małgorzatą Małolepszą i Anetą Szymkiewicz).
- „O Polsce po polsku”, wyd. Kolegium Kultury i Języka Polskiego w Berlinie, 2015 (we współautorstwie z Małgorzatą Waliszko).

<https://kolleg.eu/wydawnictwo/>

- „Połącz kropki”, wyd. Progressja, 2020.
- „Postaw kropkę”, wyd. Progressja, 2020.
- „Postaw kropkę 2”, wyd. Progressja, 2021.
- „Połącz kropki z czasem”, wyd. Progressja, 2024 (we współautorstwie z Maciejem Adamczykiem).
- „Połącz kropki z czasem 2”, wyd. Progressja, 2025 (we współautorstwie z Maciejem Adamczykiem).

<https://polskiikropka.pl/sklep/>

l) Byłam też recenzentką podręczników do nauki języka polskiego do celów specjalistycznych. Są to publikacje Wydawnictwa Politechniki Krakowskiej. Oto tytuły recenzowanych pozycji i linki do ich opisu:

- „Anatomia – język specjalistyczny. Skrypt dla obcokrajowców na poziomie A2+/B1”, Edyta Gałat, wyd. Wydawnictwo Politechniki Krakowskiej, 2022.
- „Między nami jest chemia. Podstawy języka chemicznego dla obcokrajowców na poziomie A2+/B1”, Izabela Kugiel-Abuhasna, wyd. Wydawnictwo Politechniki Krakowskiej, 2024.

<https://wydawnictwo.pk.edu.pl/produkt/anatomia-jezyk-specjalistyczny/>

<https://wydawnictwo.pk.edu.pl/produkt/miedzy-nami-jest-chemia/>

m) Po wybuchu wojny w Ukrainie (po roku 2022, ale też wcześniej) aktywnie włączałam się do inicjatyw edukacyjnych i eksperckich popularyzujących wiedzę na temat pracy z dziećmi i młodzieżą uchodźczą.

- Zostałam zaproszona do udziału w forum pt. „Współczesne międzykulturowe wyzwania polskiego systemu oświaty” organizowanym na Wydziale Studiów Międzynarodowych i Politycznych Uniwersytetu Jagiellońskiego w roku 2025. Problematyka tego wydarzenia dotyczyła wyzwań polskiego systemu oświaty. Zaświadczenie o udziale w tym wydarzeniu znajduje się w załączniku nr 16.
- W roku 2024 uczestniczyłam w programie „Profesorowie wizytujący” na Uniwersytecie im. Iwana Franki w Żytomierzu, w którym przygotowałam lekcję języka polskiego dla studentów Instytutu Filologii i Dziennikarstwa (informacja o tym wydarzeniu znajduje się w załączniku nr 17).
- Prowadziłam szkolenie dla nauczycieli języka polskiego dzieci z doświadczeniem migracji organizowane przez Centrum Edukacji Nauczycieli w Suwałkach (poświadczenie udziału w tym wydarzeniu, które miało miejsce w roku 2023, znajduje się w załączniku nr 18).
- W roku 2023 uczestniczyłam w Międzynarodowym Forum Eksperckim „Polska – Ukraina – Niemcy. Nowe wyzwania edukacyjne i kulturowe”, w ramach którego wygłosiłam referat o nauczaniu języka polskiego do celów specjalistycznych. Link do tego wydarzenia wraz z moim wystąpieniem znajduje się poniżej.

<https://www.youtube.com/live/4cpb27ZwX3s>

7. Oprócz kwestii wymienionych w pkt. 1–6 wnioskodawca może podać inne informacje ważne z jego punktu widzenia, dotyczące jego kariery zawodowej:

a) W ramach podnoszenia kompetencji zawodowych ukończyłam następujące kursy i szkolenia:

- Kurs mediatora szkolnego, 2025.
- Kurs „Student doświadczający kryzysu psychicznego”, 2023.
- Kurs „Student z zespołem Aspergera”, 2023.
- Kurs Tutoringu Akademickiego, 2019.

Zaświadczenia i certyfikaty ukończonych kursów znajdują się w załącznikach nr 6 i 19 oraz nr 20, 21, 22.

b) Jestem członkiem Związku Nauczycieli Języka Polskiego w Niemczech, w ramach którego prowadzę warsztaty i szkolenia dla nauczycieli języka polskiego za naszą zachodnią granicą. Współtworzę też periodyk dla nauczycieli „Polski w Niemczech/Polnisch in Deutschland” – jestem ekspertem i osobą współdecydującą o kształcie merytorycznym wybranych numerów pisma, a także autorką artykułów popularyzujących wiedzę glottodydaktyczną. Informacje o piśmie znajdują się pod podanym linkiem oraz w załączniku nr 23.

<https://polnischunterricht.de/pl/fachzeitschrift/>

c) Jestem członkiem Towarzystwa Miłośników Języka Polskiego, Oddziału Krakowskiego.

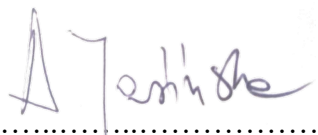
d) Moja działalność popularyzatorska to także współpraca z magazynem poświęconym kulturze śródziemnomorskiej „Lente”. Od 2019 roku piszę przede wszystkim o historii i kulturze Bałkanów i Imperium Osmańskiego. Wśród ponad czterdziestu przygotowanych przeze mnie dla „Lente” artykułów chciałabym wyróżnić te, które dotyczą języka. Są to: „O wędrówkach głagolicy i jej świadectwie w kamieniu”, „O zapożyczeniach z języków śródziemnomorskich” oraz „Dom w językach śródziemnomorskich”.

W „Lente” piszę też o śladach polskich w basenie Morza Śródziemnego („Gombrowicz w Prowansji”, „Polacy w Opatii” i „Dwie Teodory”) oraz o śladach innych narodów w Polsce („Z południa na północ. O tych, co przybyli na polską ziemię”).

Na stronach „Lente” recenzuję też książki związane z Bałkanami wydawnictwa Czarne, wydawnictwa Międzynarodowego Centrum Kultury w Krakowie i Wydawnictwa Akademickiego Sedno w Warszawie.

<https://lente-magazyn.com/autorzy/agnieszka-jasinska/>

Kraków, 13.11. 2025

.....
(podpis wnioskodawcy)